

DR. BLEI OVER 'DE CHARISMATISCHE BEWEGING'

Kees Slijkerman

'De charismatische beweging', zo heet het onlangs verschenen boek van dr. Karel Blei, die van 1987 tot 1997 secretaris-generaal van de Nederlandse Hervormde Kerk was. Mijn eerste gedachte was: wat weet hij nu over de charismatische vernieuwing? Hij blijkt echter heel veel belangrijke boeken en kerkelijke verklaringen over 'de charismatische beweging' te hebben gelezen die in de laatste 50 jaar verschenen zijn.

Hij geeft beknopt weer wat ds. K. Kraan († 1982), ds. J.-J. Suurmond, L. Kardinaal Suenens († 1996), prof. M. Parmentier, dr. Rijn van Kooij, prof. H. Berkhof en anderen schreven over de centrale thema's van de charismatische vernieuwing (doop in de Geest, genezing, charisma's), en hoe de verschillende kerken in de afgelopen halve eeuw op de 'charismatische beweging' hebben gereageerd. Interessant is te lezen hoe al in de jaren zeventig van de vorige eeuw vanuit de Wereldraad van Kerken een speciaal studieprogramma over 'charismatische vernieuwing' werd gestart en wat er toen door de lidkerken over deze vernieuwing gerapporteerd werd.

GOLFSTROOM IN OCEAAN

Citerend uit de Tweede Mechelse verklaring (1979)*, waaraan werd meegewerkt door Kardinaal Suenens en ook Joseph Ratzinger, schrijft Blei: 'De oecumenische beweging is de bredere context, de "oceaan", waardoorheen de charismatische vernieuwing een "verwarmend spoor", een "golfstroom" trekt, die "de lente brengt langs de kusten en sluimerende krachten in nieuwe activiteit doen uitbarsten". En: 'De charismatische vernieuwing heeft het mogelijk gemaakt dat christenen elkaar op een nieuwe wijze gaan benaderen.'

Blei plaatst de 'charismatische beweging' in historisch perspectief en gaat uitgebreid in op de verschillen met de pinksterbeweging. Ook de dialoog tussen rooms-katholieken en pinksterkerken beschrijft hij, zowel internationaal als in Nederland.

GOED EN BEPERKT

Dit boek is een zeer goede, en toch ook zeer beperkte literatuurstudie. Dat de auteur zelf geen insider is in de charismatische vernieuwing blijkt bijvoorbeeld waar hij klakkeloos de bewering overschrijft dat spreken in tongen is: 'een in extase loven en prijzen van God door het uitstoten van klanken'. Zo staan er meer onjuistheden in. Elders in zijn boek geeft hij overigens ook betere omschrijvingen van tongentaal.

NIET BIJ TE BENEN

Ook de naam 'charismatische beweging' is nogal discutabel. Het is een naam die door de Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) bewust niet gebruikt wordt. Blei bedoelt er eigenlijk vooral mee de Charismatische Werkgemeenschap Nederland (CWN) en de KCV. Dat de charismatische vernieuwing de laatste decennia - grotendeels buiten de CWN om - ook ingang heeft gevonden in de evangelische beweging en in de 'zwaardere' en 'rechtzinnigere' kerken (Ned. Geref., Chr. Geref., Geref. Vrijgemaakt, Vergadering van Gelovigen, e.a.) dat komt in het hele boek niet voor. Geen woord over de organisatie New Wine en over de charismatische vernieuwing die via de Alpha-cursus verder doordringt in allerlei kerkelijke kringen.

Dat zij hem vergeven, want het vernieuwende werk van de Geest in onze tijd is ook niet bij te benen.

Dr. Karel Blei, De charismatische beweging, uitg. Kok - Kampen, 2006, ISBN 90-435-1326-1, 192 blz., prijs: 16,90 euro

*Zes Mechelse verklaringen van Kardinaal Suenens e.a. zijn theologische basisteksten over de charismatische vernieuwing. Zie nr. 0062, 0063, 0067, 0069 op www.stucom.nl

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde, mei 2007. Met toestemming overgenomen.

Dit is document 0187 op www.stucom.nl